Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26261
Copyright: Admont, Benediktinerstift

gisse s. uel q eis apuisset ut ingderet de loco in quo
clause fuerant. Cui respondit tcia. Nonne tues q ap
uisti nobis ianuā ⁊ dixisti. Exite ⁊ ite in carcere ut
suscipiam eos frs q illic s ⁊ dns in nob demonstrauit
gtam suā. Cū aū adppinquarem ad ianuā subito
ñ apuisti nob. sz tam huc ingssū te psonatū ianue
cognouim. Vertede aū custode insteam. ut ad te in
gderem. si forte impetrare possim qd impendio peti
mus. ut paulisp aliq ccedas q regis possit iracundia
mitigari. Tunc interrogaū thomas tcā. quē admodū
auro suo eet inclusa uel qd causse obortū eet. aut q
mod nec ppe petiuisset uxori. Cui respondit tcia. Tu
ame gris quē admodū clausa fuim. Sz suus audire accipe.
Visit ad me mesideus rex ⁊ iussit me introduci ad se.
⁊ ait m. Non diu plenā circa te mag ille ad eptē potesta
tē. Nam qd in deo ⁊ aqua ⁊ pane magicā artem cōsumet audisti.
Ergo cū magicis suis opib; uenire ñ potuit. nihil horū ecca
te fec. Optēpera g m alioquin ⁊ ipsa clauderis. Itaq; ñ
qescente sz dicente me ut qd uellet faceret. potestatem
haberet corporis mei. anima cū eo perire ñ paterer in
obscuro loco me iussit includi. Charisio q q acusante ux
orē suā magdoniā cū ei nutrice narchia iussit includi.
Sz tu nos inq pduxisti ut ad te uenirem ⁊ ideo pisto su
mus iterate benedictionis grām cōsequam. Apls agnouit
eius beneficia q se plerūq; humana specie figurarent
ut cōsolarēt merentes afflictos ⁊ erūnas liuarent. Et ipse